

О. В. Мельник,

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана» (м. Київ)

РОЛЬ І ЗНАЧЕННЯ ТРЕНІНГ-КУРСІВ У ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІН БАКАЛАВРСЬКОГО РІВНЯ

Бурхливий розвиток усіх сфер життя, а також широке використання Інтернет-технологій вимагає перегляду методів і способів подачі знань у вищій освіті, оскільки бізнес потребує випускників не тільки з ґрунтовними знаннями, але й із діловими навичками і лідерськими здібностями.

Ефективне підготовка фахівців-економістів на бакалаврському чи магістерському рівнях має базуватися, насамперед, на:

- створенні сприятливого організаційного середовища в аудиторії;
- використанні інтерактивних методів навчання, яке буде спонукати до критичного мислення;
- активізації внутрішнього потенціалу як окремого учасника навчального процесу, так і групової роботи;
- зосередженні на розвитку професійних талантів (вміння роботи в команді, вміння приймати рішення та брати відповідальність, толерантність та ін.);
- спробі імітувати бізнес-середовище

Метою бізнес-освіти є підготовка ефективного і конкурентоспроможного менеджера, який буде здатний успішно управляти компанією в умовах глобалізованого ринку. Саме тренінгові методи навчання сприяють набуттю таких якостей.

Як вважають фахівці, успішний менеджер — це на 50 % — формальні знання і досвід, і на 50 % — це характер людини, її готовність брати на себе відповідальність, ризикувати, бути відкритою до нових знань, здатною помилятися... один раз, щоб навчитися від цього [1].

Стівен Коуві розробив модель, відповідно до якої ефективність професіонала визначають три чинники: знання, бажання, ділові навички.

Якщо бажання — це внутрішня здатність студента, знання формуються під час лекційних і практичних занять і самостійної роботи студентів, то ділові навички набуваються лише за допомогою симуляцій, тренінгів і практичної роботи.

Використання тренінгових технологій, зокрема при викладанні дисципліни «Стратегія підприємства» у бакалавраті, спрямовано на формування таких компетентностей:

1. уміння спілкуватись з людьми, що стимулюється роботою в групі, заохоченням ораторства;

2. самоконтроль в умовах невизначеності, що стимулюється симуляцією стресу, роботою із слабкоструктурованими завданнями;

3. практичний підхід і орієнтованість на дію, що може стимулюватись обговоренням кейсів, практичних ситуацій з реального життя.

Як результат, студенти набувають навичок презентації, вміння працювати в групі в умовах обмеженого часу, розподіляти обов'язки та критично оцінювати свою роботу.

Література

1. *Шеремета П.* Удосконалення навчальних курсів з управлінських дисциплін [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.management.com.ua/be/be023.html>

2. *Covey S.* The Seven Habits of Highly Effective People / S. Covey. — Simon & Schuster, 1992. — P. 48.

О. М. Гребешкова,

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана» (м. Київ)

ТРЕНІНГ У ПІДГОТОВЦІ МАГІСТРІВ СТРАТЕГІЧНОГО СПРЯМУВАННЯ: ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Сучасна бізнес-освіта розвивається під впливом принципово нових вимог та очікувань з боку суспільства. Як визначають дослідники, для сьогоdnішнього менеджера принципово важливими стають такі ознаки та якості, як уміння «бачити» споживача, здатність формувати ефективні міжособистісні відносини, творчо підходити до вирішення проблем, а також «реалізація ним іншої (більш ефективної) поведінки, іншої роботи та відповідно здатність досягати інших результатів» [1, с. 124].

Підготовка фахівців зі стратегічного менеджменту, які б відповідали зазначеним вимогам, — ключове завдання сучасної вищої економічної освіти, для вирішення якого необхідно поряд з